

Sayın tarihçiler ve tarih sevenler,

Her yıl bir sayıyı “*özel bir konuya*” ayırma geleneğimiz çerçevesinde, 2015 yılında da bu uygulamayı bozmadık ve bu çerçevede “*Bizans Özel sayısı*” ile karşınızdayız.

Roma İmparatoru Konstantin’in ikinci başkent olarak kurduğu İstanbul/Kostantiniyye Batı Roma İmparatorluğu’nun yıkılışından sonra yaklaşık olarak bin yıl kadar Doğu Roma/Bizans İmparatorluğu’na başkentlik etti.

Roma İmparatorluğu’nun devamı, kadim bir medeniyet ve kültürün taşıyıcısı olan Bizans İmparatorluğu Anadolu Selçuklu devleti ve Osmanlı devleti gibi daha sonra onun toprakları üzerinde kurulan Türk/İslam devletlerini kültür ve gelenek olarak büyük ölçüde etkiledi.

Değerli tarihçilerimizin katkılarıyla tarihin derinliklerinde kalan geniş bir alanın kısmen de olsa aydınlatılabilmesine yardımcı olduğumuz için kendimizi mutlu hissediyoruz.

Bizans sayısı için bir yıl kadar duyuru yaptık ve bize çok sayıda makale ulaştı. Fakat hakemlerimizin değerlendirmeleri sonucunda yedi makale ve bir kitap tanıtımını bu sayıda yayınlama kararı aldık. Bu sayıya değerli araştırmaları ile katkı sağlayan Paul Brazinski, Hasan Buyruk, Tolga Ersoy, Cüneyt Güneş, Talat Koçak, Ahmet Kütük, Ulaş Töre Sivrioğlu ve Ali Doruk Karahan’a teşekkür ediyoruz.

Bu sayının misafir editörü Bizans kültür ve medeniyeti üzerine araştırmalar ve çalışmalar yapan Gizem Kordatos Samira’dır. Değerli hocamıza emeğinden ve katkılarından müteşekkirimiz.

Yine bu sayının ortaya çıkmasına her zaman büyük katkılar sunan değerli *History Studies* ekibini de sevgiyle selamlıyorum.

Gelecek sayıda görüşmek üzere.

Saygılarımla,

Prof. Dr. Osman KÖSE
Editör

FROM EDITOR

Dear historians and history lovers,

Every year we reserve an issue of *History Studies* as a special issue and we are pleased to present you this year's special issue on the History and Civilization of the Byzantine Empire.

Founded by the Roman emperor Constantine, Istanbul/Constantinople served as the capital of the empire for a millennium after the collapse of the Western Roman Empire.

With its deep-rooted culture and civilization, the Byzantine Empire largely influenced the cultures and traditions of successor Turkish/Islamic states which emerged in its former lands. Anatolian Seljuks and the Ottoman Empire were only two examples of these states which benefited from the culture and civilization of the Byzantine Empire.

With the contribution of our esteemed historians, we are happy to expand the knowledge base on the history and civilization of the Byzantine Empire.

After the initial call for papers a year ago, we received a large number of articles but after a rigorous referee and editorial process, we publish seven articles and a book review. We thank the authors of this issue, Paul Brazinski, Hasan Buyruk, Tolga Ersoy, Cüneyt Güneş, Talat Koçak, Ahmet Kütük, Ulaş Töre Sivrioğlu and Ali Doruk Karahan for their contributions.

Ms. Gizem Kordatos Samira, who has conducted extensive research on the Byzantine culture and civilization, has served as the guest editor of this issue. We are thankful to her for her work.

I also thank the hardworking core crew of *History Studies* for the work they did.

Looking forward to seeing you in the next issue.

Respectfully,

Prof. Dr. Osman KÖSE

Editor

HISTORY STUDIES BİZANS ÖZEL SAYISI

Amerikan Arkeoloji Enstitüsü'nün, 2014 yılının en önemli 10 Arkeolojik keşfi olarak sunduğu bulgulara, İznik/Nikeia Gölü'nün 20 metre açığında, 2 metre derinlikte bulunan bazilikayı da eklemesi, Türkiye'de olduğu kadar tüm dünyada da Bizans çalışan veya bu kültüre ilgi duyan kişiler tarafından heyecanla karşılanmıştır. Bulunan bazilikanın Erken Hristiyanlık döneminde inşa edildiği ve bir depremde çöktükten sonra suya gömüldüğü ise ilk edinilen bilgilerdendi. Elinizde tuttuğunuz bu özel sayı işte böylesine önemli bir keşfin heyecanı ile “su yüzeyine” çıkmıştır.

Başkent Konstantinopolis merkezinde konuşlanmış olan kadim Bizans, tarihi ve kültürüyle, her şeyden önce zengin limanları ve deniz yollarının sağladığı olanaklar ile vücuda gelmiş bir medeniyet olmuştur. “Altın Boynuz” manzaralı saraylarında, neredeyse bin yıl boyunca dünyayı “avuçlarının içinde” tutan imparatorlar, tarihin bilinen en kozmopolit dünya şehirlerinden birini, eşi benzeri görülmeyen bir coğrafyada yaratmışlardır. Bu minvalde Bizans medeniyetinin oluşturulduğu ve “şehirlerin gözbebeği” olarak nitelendirilen başşehir Konstantinopolis'in özellikle maddî değerleri, yolları, sarayları, evleri, kiliseleri, insanları ve meydanlarıyla dünyanın en büyük kozmopolit şehirlerinden birisi olduğu bilinmektedir. Bizans İmparatorluğu'na ve şehrine ait olan kültürel miraslara, bugün bile izlerine neredeyse tüm önemli müzelerde rastlanılabilmesi bu imparatorluğun değerinin anlaşılabilmesi açısından oldukça kıymetlidir.

Bu bağlamda “Neden Bizans?” diye sorabiliriz. Niçin bir “Bizans Özel Sayısı” hazırlanmasına ihtiyaç duyulmuştur? Türkiye tarihçiliğinde, Bizans çalışmaları Batıya kıyasla yeterince gelişmemiştir. Memleketimizde Sümeroloji ve Hititoloji kürsüleri bulunmasına rağmen, bir Bizantinoloji kürsüsü kurulması için teşebbüste dahi bulunulmamış, sadece Fikret Işıltan, Işın Demirkent, Semavi Eyice ve Melek Delilbaşı gibi değerli akademisyenlerin şahsi çalışmalarıyla Bizans araştırmaları bir noktaya gelebilmiştir. Ancak kurumsal bir yapıya gidilmesi mümkün olmadığından, bu şahsi çabalar da sadece bir noktaya kadar sonuç vermiştir. Oysa ki Bizans İmparatorluğu, gerek İslam devletleri gerekse Türk devletleri ile tarih boyunca temas içinde olmuş bir devlettir. Bu karşılıklı kültürel etkileşimin temelinde yeteri kadar çalışma yapılmamış olması, akademi camiamız için çok önemli bir eksikliklerdir.

Sultan II. Mehmed'in “Fatih” ünvanı ile girerken, imparatorluğunun başkenti olarak rüyalarını süsleyen şehir, kadim Bizans'ın silüetinin etkisiyle şekillenecektir. Siyasi gelenek ve yönetsel açıdan devralınan Bizans geleneklerinin mimariden kent yaşamına değin birçok hususta da sırt sırta birbirinin tamamlayıcısı oldukları görülmektedir. Bunlardan belki de en romantik örnek Hippodromos/At Meydanı'dır. İşlevini yitirmiş dahi olsa bu alan, Bizans'tan Osmanlı İmparatorluğu'na değin kenti yönetme şerefine nail olmuşların şan, şöhret ve gövde gösterilerine her daim tanıklık etmiş bir mekandır. Hippodromos (ἵππόδρομος), Yunanca ‘at’ anlamına gelen Hippos (ἵππος) ve ‘yol’ kelimesine tekabül eden Dromos (δρόμος)

kelimelerinden türetilmiş, at yarışlarının düzenlendiği büyük kamusal açık alana verilen addır. İstanbul εις τὴν Πόλιν (eis ten polin) ya da Konstantinapolis'i (Κωνσταντινούπολη ή Κωνσταντινούπολις) ilk defa ziyaret edenlerin mutlaka uğradığı yerlerinden olan, geçmişte Sultanahmet Meydanı'nın yerinde yer alan bu kadim Bizans eserinin muhteşem hatırası yüzyıllarca saklı kalmıştır. İki imparatorlukta da zaferler kazananların uğrak yeri, bayramların en güzelinin kutlandığı, düşünlerin en ihtişamlısının gerçekleştiği, imparatorlar ve sultanların ve de bilumum aristokrat kademelerin propagandalarının uğrak yer olmuş bu alan Bizans-Osmanlı sürecinin iç içeliğinin en güzel tanığıdır. *Kayzer-i Rum'um* diyen bir sultanın dallarından çoğalmış Osmanlı, köklerinde Bizans'ın kokularını ve tatlarını alarak medeniyet mutfağında yeni harikalar yaratmıştır.

Hristiyanlığın doğuşuna, yayılışına, ayrışmasına tanıklık eden bir coğrafyada, yaklaşık bin yıl boyunca hüküm süren Bizans İmparatorluğu'nun, doğu ve batı uygarlıkları arasında adeta bir köprü vazifesi gördüğü yadsınamaz bir gerçektir. “Kavimler Muhacereti”nin yıkıcı etkilerine ilk maruz kalan, müsebbiblerinden biri olmasına rağmen Haçlı Seferleri'nden en çok zarar gören de yine Bizans ve elbette dönemin ilim-sanat merkezi Konstantinopolis olmuştu. Bu yönüyle Bizans İmparatorluğu'nun, Samuel Huntington'un “Medeniyetler Çatışması” tezinin tam da merkezinde konumlandırılmış hinterlandı ile doğulu olamayacak kadar batılı, batılı olamayacak kadar doğulu bir hali vardır. Bu ötekileştirilme hali Grejuva (Grek Ateşi) ile özdeşleşen bir savunma psikolojisini Bizans tarihinin odak noktası haline getirse de iki kültürün Bosphorus'un sakinleri tarafından birbirine yaklaştırıldığı gerçeği konunun uzmanları tarafından sıklıkla dile getirilmektedir. Priskos'un Attila'yı tasviri, IV. Leo'nun bir Hazar Prensesi ile izdivacı bizim tarihimiz açısından renkli motiflerdir. Ancak gün gelecek iki uygarlık arasında tecrit edilen ve mütemadiyen tazyik edilen Bizans, “Latin Külahı ve Türk Sarığı” arasında tercih yapmak zorunda bırakılacaktır. XV. asrın ortalarına doğru iki kıtanın birbiriyle birleştiği yerde küçük bir hisara hapsedilen bu kadim kültür, 1453 yılı itibarıyla doğu-batı uygarlıkları arasında yaklaşık on asırdan beri muhafaza ettiği mirasını bir başka imparatorluğa topyekün devrederek Anadolu ve Balkan coğrafyasının sosyo-kültürel çeşitliliği içinde kendine münhasır yerini almıştır.

Türkiye topraklarında Osmanlı'dan daha uzun süre hüküm sürmüş Bizans kültürü ve tarihi bizler için bu kadar önemliken, Bizans temalı bir akademik dergimiz bulunmadığı gibi, çeşitli dergilerin özel sayıları da son derece sınırlı olarak yayınlanmıştır. 1998 yılında *Sanat Dünyamız Dergisi* ve hemen akabinde 1999 yılında *Cogito Dergisi* birer Bizans Özel Sayısı yayınlamıştır. Aradan geçen on altı yıl içinde Bizans temalı başka tek bir özel sayı bile hazırlanmamıştır. *History Studies* dergisi olarak, bu boşluğu doldurmak amacıyla, özel sayı hazırlanması güncel Bizans arkeolojisinin keşiflerinin heyecanı ile de gündeme gelmiştir.

Bizans İmparatorluğu, İmparator I. Konstantinos'un “Nova Roma” [Yeni Roma] olarak da adlandırılmış Konstantinopolis şehrini kurduğu 330 yılından, şehrin Osmanlılarca fethedildiği 1453 yılı arasındaki dönemde varlığını sürdürmüştür. Kavimler göçünün bir sonucu olarak Cermen kavimlerin istilası neticesi ve Batı Roma İmparatorluğu'nun çöküşü sonrasında, Bizans İmparatorluğu Eskiçağ mirasını korumuş ve gelecek nesillere naklini sağlamıştır. Bu eskiçağ metinlerinin korunması, Bizans'ın bilim, antik felsefe ve metafizikten istifade etmesini sağlamıştır. Bizans mimarisi, kadim Roma mimarisini aşarak, Ayasofya gibi bir anıtsal mabet inşaa edilebilmiş ve geride birçok önemli yapı bırakabilmiştir. Bizanslı bilim adamlarının, İslam medeniyetinde yaşanan ilmi gelişmeleri takip ettikleri de bilinmektedir. Nitekim Sevim Tekeli, “Modern bilimin doğuşunda Bizans'ın etkisi” başlıklı eserinde konuyu detaylı olarak ele almıştır. Platon, Aristoteles ve Yeni-Platoncuların eserlerinin yorumlanması

ile başlamış olan Bizans felsefesinin en yetkin örnekleri ise Psellos ve Plehon'un eserlerinde görülebilmektedir.

Bizans'ın köklü bir tarihçilik geleneği de bulunmaktadır. Eusebios ile başlayan, Dukas ile sona erdirebileceğimiz bu gelenek, 14 yüzyıllık bir süreci kapsamaktadır. Bu kayıtlar bizlere Bizans İmparatorluğu hakkında çok önemli bilgiler verdiği gibi, Bizans'ın ilişkide bulunduğu tüm kavimler hakkında da önemli bilgiler içermektedir. Bizans kaynakları ilk İslam devletlerinden, Selçuklulara ve Osmanlılara dek birçok kavmin tarihi yönünden birincil kaynak durumundadırlar.

Bizans sanatı ise, özellikle ikon ve fresklerde gelişmiştir. Bununla birlikte kitaplarda yer alan minyatürler de aynı şekilde değerlidir. Örneğin, Ioannes Skylitzes'in Synopsis Istorion'unun oldukça özgün bir versiyonu olan "Madrid Skylitzes" içinde yer alan minyatürler, kitap süsleme sanatının da en iyi örneklerindedir. Bizans kültürünün yaygın olduğu Balkanlar ve Anadolu'daki kadim kiliselerde bulunan ikonlar da bilhassa değerlidir. Bu eserlerin son dönem tarzını yansıtan en yetkin örnekleriyse, Kariye Müzesi'ndedir. Bizans ikonları, Ortodoks kültür ile de özdeşleştiğinden, bu sanat Balkanlarda ve Rusya'da Bizans'ın çöküşünden sonra da devam edebilmiştir.

Son zamanlarda Bizans dönemine ilişkin kazı ve yüzey araştırmalarının artması sevindirici bir gelişmedir ve bu durum gelecek açısından umutlanmamıza neden olmuştur. Yıllardır devam eden Amorium, Aziz Nikolaos Kilisesi, Ayasuluk-Aziz Ioannes Bazilikası, Balatlar Kilisesi, Kadıkalesi ve Konstantin-Helena Kilisesi gibi kazılar, dönemin aydınlatılması açısından önemlidir. Fakat Türkiye'de yüzlerce kazı ve araştırma yapıldığı düşünüldüğünde Bizans dönemi odaklı çalışmaların yeterli yoğunlukta olduğunu söyleyemeyiz. Bu nedenle söz konusu çalışmaları gerçekleştiren arkeologların ve sanat tarihçilerinin çalışmaları, yoğun bir şekilde desteklenerek sürdürülebilir bir Bizans bilim mecrası yaratılması açısından önemlidir.

Bizans İmparatorluğu'nun en değerli eserleri Türkiye'de bulunmaktadır. Bununla birlikte, bu mirasa karşı ilginç bir şekilde sınırlı kalmıştır. Ancak yakın zamanda Boğaziçi Üniversitesi "Bizans Çalışmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi" ile Koç Üniversitesi bünyesinde açılmış olan "Koç Üniversitesi - Stavros Niarchos Vakfı, Geç Antik Çağ ve Bizans Araştırmaları Merkezi" bu alanda boşluk dolduracak Türkiye'deki ilk merkezlerdendir. Temennimiz, ileride Bizans kültürüne ve tarihine karşı da ilginin artmasıyla, Bizantoloji alanında kurumsallaşmaya gidilebilmesi ve tarihçiliğimizin bu alanda evrensel bir başarı yakalayabilmesidir.

Bu sayının Bizans'a ayrılması teklif edildiğinde Türkiye'de mevcut boşluğu doldurmak adına olumlu ilgisi için öncelikle Prof. Dr. Osman Köse'ye teşekkürü borç bilirim. Ayrıca Türkiye'de alanın henüz yeterli uzman sayısının olmadığı gerçeği ile yüzleşirken yayınlanan makaleleri titiz bir şekilde hakem sürecine taşıyan Yrd. Doç.Dr. İbrahim Serbestoğlu'na teşekkür ederim. Bu özel sayının hazırlanma ve yayın aşamalarında emeği geçen ve kendilerine teşekkür edemeden geçemeyeceğimiz bazı isimleri burada zikretmek isteriz: Tolga Ersoy, Selim Serkan Ükten, Özgür Türker, Selim Karagöz. Çalışmaları ile sayıda destek olmuş bilim insanlarına ve bu çalışmalara hakemlik ederek bilimsel desteklerini esirgememiş katkıları olan herkese teşekkür ederiz. Bu sayıda sizlere Ahmet Kütük, Ali Doruk Karahan, Cüneyt Güneş, Hasan Buyruk, Paul Brazinski, Talat Koçak, Tolga Ersoy ve Ulaş Töre Sivrioğlu'nun çalışmalarını sunmaktan mutluluk duyuyoruz. Tarihe kalın puntolarla izler bırakmış Bizans medeniyetine ayrılmış bu sayının takdim yazısını iki alıntı ile sonlandırır iyi okumalar dileriz...

*Çıkacak olsam bir kez tabiattan,
Tabii bir şeyden gövdeli bir şekil almayacağım asla
Yunanlı kuyumcuların çekiçle ve mineyle işlenmiş altından
Uykulu bir imparatoru uyanık tutmak amacıyla
Yaptıklarından başka; Kondurduklarından
Başkasını ya da, altın bir dala,
Geçmiş, geçen ve geleceğin ne olduğunu şakısın diye
Bizans 'ın Lordlarına ve Leydilerine.*

William Butler YEATS

Heraklius 'a,

*Hidayet yoluna uyanlara selam olsun! Ben seni islâm'a davet ediyorum.
Müslüman ol, kurtul... Müslüman ol ki Allah senin sevabını iki kat versin. Eğer bu
davetimi kabul etmezsen, halkının günahı senin boynunadır.*

Hz. Muhammed

Gizem Kordatos SAMIRA

Misafir Editör

FROM GUEST EDITOR

Gizem Kordatos SAMIRA
Guest Editor

HISTORY STUDIES – SPECIAL ISSUE FOR BYZANTIUM

Every expert on Byzantium or every person simply interested in this culture, not just in Turkey but in the entire world, met with excitement the decision of the American Archaeological Institute to include among the 10 most important archaeological discoveries of 2014 the basilica that was found submerged in the Iznik/Nicaea Lake, 20 meters from the shore and 2 meters below the surface. The basilica that was discovered there, according to the first assessments, was built in the Early Christianity period and was buried in the water after having been destroyed by an earthquake. It is precisely from this excitement, generated by such an important discovery, that this special issue in your hands has “emerged”.

Old Byzantium, centred on its imperial city Konstantinoupolis/Constantinople, was a civilization that took shape first and foremost thanks to its rich ports and the opportunities provided by the sea routes. The emperors who, in their palaces, with a view of the “Golden Horn,” for almost a thousand years held the whole world in their hands, created one of the most cosmopolitan world cities known in history, in a unique, unparalleled geographical location. It is well known and important to reiterate here that the capital city Konstantinoupolis, described as the dearest of the cities, the place where the Byzantine civilization was formed, was one of the biggest and most important cities of the world, not just because of the material values it encompassed, its streets, palaces, houses, churches, and squares, but also because of the quality of the people who lived there. The fact that pieces of the cultural heritage belonging to the Byzantine Empire and its City can be encountered at almost all important museums is a helpful indication that helps us understand the great value of this empire.

In this context, we may ask “Why Byzantium?” Why did we feel the need to prepare a “special issue for Byzantium”? In Turkey, in the field of History, the area of Byzantine Studies is not developed enough, compared to its western counterparts. In our country, despite the fact that there are departments, research centers or academic chairs for Sumerology and Hittitology, there has not even been an attempt to establish a department or an academic chair for Byzantinology. It is only thanks to the personal efforts and research of distinguished academicians like Fikret İşıltan, Işın Demirkent, Semavi Eyice and Melek Delilbaşı that Byzantine studies have reached the point where they are today. Yet, because it has not been possible so far to form an institutional structure, these personal efforts have been fruitful only up to a point. That is especially frustrating, considering the fact that the Byzantine Empire, throughout its history, was in contact both with Islamic and with Turkish states. That the research conducted on the basis of this cultural interaction has not been enough may be considered a very serious sparsity in our scientific literature.

When Sultan Mehmed II entered Constantinople, earning for himself the title “Fatih” (the conqueror), the capital city of the empire, which adorned his dreams, would take a new shape, but one greatly influenced by the silhouette of the old Byzantium. It is seen that the customs

taken over from Byzantium with regard to political administrative tradition were subsidiaries of each other from architecture to the city life. Probably the most romantic example of these is the Hippodromos/At Meydanı. Although this place has lost its importance, it is a place which had the honor of witnessing glories, reputation and shows of strength. Hippodromos (ἵππόδρομος), derived from the Greek word Hippos (ἵππος) which means “horse” and Dromos (δρόμος) it is the name given to the open squares where horse races were organized. The splendid heritage of these ancient Byzantine places in İstanbul εἰς τὴν Πόλιν (eis ten polin) or Konstantinapolis (Κωνσταντινούπολη ἢ Κωνσταντινούπολις), as in today’s Sultanahmet Square, have remained hidden for centuries. This place is the best example of the synergy of Byzantium - Ottoman within both empires, being the visiting spot of the conquerors, the place for celebrating the best feasts, the place for the most magnificent weddings, and the place of the propaganda of the emperors, sultans and all aristocrat classes. The Ottoman Empire, which escalated from the branches of a sultan who called himself Kayzer-i Rum (The Caesar of Rome), worked wonders in civilization creation by embracing the influence of Byzantium.

It is an incontrovertible fact that Byzantium, with its nearly thousand years of rule, had the mission of being a bridge between eastern and western civilizations in an area, which witnessed the birth, spread and separation of Christianity. It was again the Byzantine Empire and its period’s science-art center, Constantinople, which were exposed to the ravage of the “Migration Period” and it was they who suffered the most from the Crusades, even though they were one of the sponsors. In that sense, Byzantium, with its hinterland where Samuel Huntington centers his “Clash of Civilization” theory, has a character of being undeniably western and undeniably eastern. This alienation has created a siege mentality which is identified with Grejuva (Greek Fire) the focal point of the Byzantium, it is often mentioned by the experts of the field that the two cultures were converged by the residents of the Bosphorus. Attila’s description of Priscus, the marriage of Leo IV with a Khazarian princess are colorful motives from the point of our history. However there will be time when segregated and always oppressed Byzantium will be forced to make a choice between the “ “Latin Mitre”” and ““Turkish ”Turban”. This ancient culture, which was trapped in a small fortress in a place where the two continents meet in the midst of 15th century, got its exclusive place in the socio-cultural diversity in Anatolia and the Balkans, by transferring its whole heritage which between eastern and western civilizations, it had been protected for around ten centuries in the year of 1453.

While Byzantine culture and history, which lasted longer than the Ottomans on Turkish soil, is this important for us, we do not have a Byzantium-themed academic magazine; moreover, the special issues of several magazines have been extremely limited. In 1998, the magazine of *Sanat Dünyamız* and right after in 1999 *Cogito Magazine* published one Byzantium special issue each. In the following sixteen years, there was not even one single Byzantium-themed special issue. The idea of preparing a special issue of *History Studies* magazine in an attempt to fill the void came up together with the excitement of the discoveries of Byzantium archaeology.

The Byzantine Empire survived between the period 330 AD, when the emperor Constantine I established the city of Constantinople, also called “Nova Roma” [New Rome] until 1453, when the city was conquered by the Ottomans. Following the fall of the Western Roman Empire as a result of the German tribes during the Migration Period, Byzantium protected its ancient heritage and transferred it to the generations that followed. The protection of these ancient texts made it possible for Byzantium to benefit science, ancient philosophy and metaphysics. Byzantine architecture exceeded Roman architecture by being able to build a

monumental sanctuary like Hagia Sophia and by leaving many other important structures behind. It is known that the Byzantine scientists followed progress being made in Islamic civilization. Thus Sevim Tekeli, in his ““The Role of Byzantium in the birth of modern science””, deals with the topic in detail. The most original pieces of the Byzantine philosophy started with interpreting the works of Platon, Aristo, and Neo-Platonists and can be seen in the works of Psellos and Plehon.

Byzantium has a deep historiographical tradition as well. This tradition, which starts with Eusebius, and can be ended with Doukas, contains a period of 14 centuries. These records gave us much important information both about the Byzantine Empire and all the other peoples with which the Byzantines were in contact. Byzantine sources are the primary sources for the history of many societies from the first Islamic states to the Seljuks and the Ottomans.

As for Byzantine art, developed especially in icons and fresco, we in addition find the miniatures in books which are also precious. For example, the miniatures of “Madrid Skylitzes” which is a pretty unique version of Ioannes Skylitzes’ Synopsis Istorion contain the best examples of manuscript art. The icons in the ancient churches of the Balkans and Anatolia, where Byzantine culture is very widespread, are particularly precious. The best examples of these masterpieces which present the later period’s art are in the Kariye Museum. Because Byzantine icons are over-identified with the Orthodox culture, this art continued in the Balkans and Russia after the fall of the Byzantium.

It is pleasing that the excavations and field surveys regarding the Byzantine period have escalated and this make us hopeful for the future. The multi-year excavations like Amorium, Aziz Nikolaos Kilisesi, Ayasuluk-Aziz Ioannes Bazilikası, Balatlar Kilisesi, Kadıkalesi and Konstantin-Helena Kilisesi reveal important results in terms of enlightening us about the period. However we cannot say that Byzantine-period focused works are enough when we consider that there are hundreds of excavations and surveys in Turkey. That is why the works of the archaeologists and art historians who carry out these researches is very important in terms of creating an intensively supported sustainable Byzantine science environment.

The most precious works of the Byzantine Empire are in Turkey. In addition to this, our interest in this heritage is very limited. But not long ago, Boğaziçi University’s “Byzantine Studies Research Center” and Koç University - Stavros Niarchos Foundation, Center for Late Antique and Byzantine Studies (CLABS)” are the first centers in Turkey which will fill the gap in this field. Our wish is institutionalization in Byzantology in the future by raising interest in Byzantine culture and history and that our historiography will attain world-wide success in this field.

First of all, I would like to give very special thanks to Prof. Dr. Osman Köse for his kind interest and positive response to my offer in order to fill the existing lack in the field of Byzantine History in Turkey. I also thank Assist. Prof. Dr. İbrahim Serbestoğlu who carefully shepherded the articles through the refereed journal process, a task complicated by the fact that in Turkey there are yet not enough experts in the field. We wish to thank several people who generously provided invaluable assistance at every stage in preparing this special issue: Research Assistants Tolga Ersoy, Selim Serkan Ükten, Özgür Türker, and Selim Karagöz. We thank every scholar who supported the issue with their works and to the scientists who did not refrain to support and reviewed the works. We are happy to present you the works of Ahmet Kütük, Ali Doruk Karahan, Cüneyt Güneş, Hasan Buyruk, Paul Brazinski, Talat Koçak, Tolga Ersoy and Ulaş Töre Sivrioğlu in this issue. I complete the preface of this issue on the Byzantine civilization, which leaves significant marks in history. Enjoy reading...

Once out of nature I shall never take
My bodily form from any natural thing,
But such a form as Grecian goldsmiths make
Of hammered gold and gold enamelling
To keep a drowsy Emperor awake;
Or set upon a golden bough to sing
To lords and ladies of Byzantium
Of what is past, or passing, or to come.

William Butler YEATS

To Heraklius,

Peace be upon him, he who follows the right path! *I invite you to submit your will to God; submit your will to God and you will have peace, and God will double your reward, and if you reject, you bear the sins of your people.*

Prophet Muhammed